

Charlottenlund, 10.4.17

Til gymnasieordførerne, - i forbindelse med det fortsatte reformarbejde.

Jeg har en lang årrække på bagen som underviser i gymnasiet, og følger med stor spænding arbejdet med den reform der træder i kraft til august 2017.

Lad mig først sige, at der er mange elementer, som jeg betragter som store forbedringer; generelt set, er jeg tilfreds med at AT "trækkes tilbage" til fagene, grundforløbet kan godt vise sig at blive spændende, og også i mit fag, engelsk, er jeg glad for omfangskrav, værklæsning mm.

Men jeg har også en stor bekymring: Jeg håber, det er en forglemmelse, men frygter, at 'Delprøve 1 uden hjælpemidler' i STX engelsk ikke er medtænkt til den skriftlige eksamen, ved den nye reform.

Jeg føler mig derfor kaldet til et heftigt forsvar – eller måske blot en påmindelse? – for en delprøve som har:

- givet 11 årgange en bedre forståelse for sprog og grammatik end nogensinde før
- komplementeret essayskrivning med (næsten) alle hjælpemidler, så prøven viser et realistisk og retfærdigt billede af den pågældende students engelskkundskaber
- gjort undervisning i såvel engelsk som andre sprog samt AP mere seriøs og fokuseret
- vist eleverne, at viden og færdigheder skal indlæres, da man ikke altid kan regne med at slå det op når/hvis det bliver nødvendigt; paratviden er nyttig
- gjort det tydeligt, at man er nødt til at præstere selvstændigt arbejde, og at man i det daglige arbejde ligeså godt kan øve sig på dét, som øve sig i at plagiere
- vist, at det alligevel ikke er en uoverkommelig opgave, at lære grammatik
- tilgodeset de lidt tilbageholdende elever, som helst sidder for sig selv med overskuelige opgaver, og ikke er stærke i at føre sig frem
- givet mere lige vilkår til de elever, som hellere tænker i logiske baner end musiske, og i traditionel forståelse er mere "matematiske" end "humanistiske"
- trænet eleverne i den tankegang, at det giver bedre resultater, når man har forberedt sig

Jeg har undervist i engelsk i mange år, også før sidste reform, og mener at have erfaring nok til en kvalificeret mening.

For en gammel rotte i branchen er det uforståeligt, at man forventer *mere* motiverede elever, ved at *mindske* incitamentet til at lære, fordi man ikke føler, at man i samme grad skal stå til regnskab for sin indlæring, når det står klart, at der til eksamen vil være adgang til alle hjælpemidler. Vi har trods alt at gøre med unge mennesker, som også har meget andet i deres hoveder – og krop.

Så vidt jeg ved, er der ikke andre lande, der er gået forud med en eksamen i færdigheder, hvor de studerende fristes til at forlade sig på de medbragte hjælpemidler. Vore hjemlige erfaringer med den engelske Delprøve 1 viser netop, at det har givet et stort løft, at eleverne blev stillet til regnskab for deres indlæring.

Jeg mener, at man gør vore unge uret, ved *ikke* at vænne dem til at blive prøvet. Vel kan det være en barsk oplevelse at gå til eksamen – det har det vel alle dage været – men ved at skåne dem for tests, opnår man kun det modsatte; en stor del vover sig nødt ud af deres komfort zone, og bliver kun mere sårbare og usikre.

Jeg kommer en del omkring; til kurser, generalforsamlinger, seminarer, FIP-kurser, som censor – også skriftlig – og i sociale sammenhænge, f.eks. ESU's Public Speaking Competition, og arrangementer med Det Danske Shakespeare Selskab, og overalt deler kolleger min opfattelse af 'Delprøve 1': Den er fornuftig og nødvendig.

Jeg anerkender de økonomiske, men der er ingen faglige eller pædagogiske argumenter for at sløjfe 'Delprøve 1 uden hjælpemidler', og jeg håber hermed at have overbevist jer om, at **"if it ain't broke, don't fix it!"**

Mine venligste hilsner,

Birgitte Speyer
lektor v. Øregård Gymnasium